

บทความวิจัย**ปัจจัยการบริหารกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี****นิเลาะ นิเฮง*, สันติ บุญภิรมย์****

* นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

** รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยในการบริหารและการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยการบริหารของผู้บริหาร จำแนกตามตัวแปร ตำแหน่ง ประสบการณ์ และขนาดของสถานศึกษา 3) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร จำแนกตามตัวแปร ตำแหน่ง ประสบการณ์และขนาดของสถานศึกษา 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ตามทัศนะของบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี โดยกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายบริหารวิชาการและครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี ปีการศึกษา 2559 จำนวน 375 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายแบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยการบริหารและการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ทั้งภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบปัจจัยการบริหารของผู้บริหาร จำแนกตามตัวแปร ตำแหน่ง ประสบการณ์ และขนาดของสถานศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นตัวแปรประสบการณ์ที่ไม่แตกต่างกัน 3) ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร จำแนกตามตัวแปร ตำแหน่ง ประสบการณ์และขนาดของสถานศึกษา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นตัวแปรตำแหน่งที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ปัจจัยการบริหารมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอยู่ในระดับสูงกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารตามทัศนะของบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวก ในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ปัจจัยการบริหาร การบริหาร งานวิชาการ ผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

RESEARCH

Administrative Factors and Academic Administration of Islamic Private Schools under the office of the Private Education Pattani Province***Nilo Niheng*, Santi Bunphirom *******Graduate department of Educational Administration , Yala Rajabhat University****Associate Professor, department of Educational Administration , Yala Rajabhat University***Abstract**

The objectives of this research were (1) to study the administrative factors and academic administration of executives, (2) to compare the administrative factors of the executives classified by position, experiences, and schools size, (3) to compare the academic administration of the executives classified by position, experiences and schools size, (4) to study the relationship between administrative factors and academic administration of the executives,

The sample consisted of 375 educational personnel in academic year 2016 which were executives, heads of academic administration, and teachers from Islamic private schools under the Office of Private Education in Pattani Province. Questionnaire was used as the research tool. The statistics used in data analysis consisted of percentage, mean, standard deviation and Pearson correlation coefficient.

The research findings were (1) The administrative factors and academic administrations of the executives as a whole and as an individual aspect were at a high level. (2) The comparative results of administrative factors of the executives classified by position, experience and school size were statistically significant difference at .05 but experience was not different. (3) The comparative results of academic administration of the executives classified by position, experience and school size found that as a whole aspect was not different but position was statistically significant difference at .05. and(4) The relationship between administrative factors and academic administration of the executives as perceived by educational personnel in Islamic private schools under the Office of Private Education in Pattani Province revealed that overall result was positive and at a high level. When each aspect is considered, it was found that every aspect was positive and at a high level which was statistically significant at .01.

Keywords: Administrative Factors, Administration, Academic, Administrator, Islamic Private Schools

บทนำ

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับคนทุกคนเพราะเป็นสิ่งที่สามารถบ่งบอกถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของตนเองและสังคม ซึ่งการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาตนเอง และส่งผลให้ประเทศชาติมีการพัฒนาต่อไปในทุกๆด้านอย่างยั่งยืน เพราะ การศึกษาคือหัวใจสำคัญในการพัฒนาประเทศ ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 1 ความมุ่งหมายและหลักการ มาตรา 6 ได้บัญญัติให้การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542:3-4)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 39 ได้บัญญัติให้กระทรวงศึกษาธิการมีการกระจายอำนาจการบริหารงาน และการจัดการศึกษาในสถานศึกษาทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไปไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2553 : 14) ซึ่งงานทั้ง 4 ด้านมีความสำคัญยิ่งในการบริหารสถานศึกษาโดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการ ซึ่งถือได้ว่าเป็นหัวใจ เป็นส่วนสำคัญที่สุดในสถานศึกษา ผู้บริหารต้องถือเป็นภารกิจหลัก ต้องใส่ใจและตระหนักในภารกิจ รู้จักปรับปรุงตนเอง รู้และเข้าใจงานวิชาการอย่างถ่องแท้ รวมทั้งพัฒนางานวิชาการให้ก้าวหน้า ตันต่อการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบัน (จรูณี แก้วเอี่ยม, 2557 : 6)

คุณภาพการศึกษาของไทยมีมาตรฐานค่อนข้างต่ำ เมื่อเทียบกับคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของอีกหลายประเทศในระดับเดียวกัน เด็กและเยาวชนไทยไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพความสามารถทางวิชาการ โดยเฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาศาสตร์และคอมพิวเตอร์ไม่ได้มาตรฐาน (สันติ บุญภิรมย์, 2552 : 16-17)

การจัดการศึกษาของประเทศไทยนั้นเอกชนได้เข้ามามีบทบาทสำคัญยิ่งในการให้บริการด้านการศึกษาเพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐมาโดยตลอด โดยเฉพาะการจัดการศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นโรงเรียนเอกชนที่แปรสภาพมาจากปอเนาะ แต่ก็ยังคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของสังคมไว้อย่างดีแห่งอิสลาม จึงมีรูปแบบการจัดการศึกษาที่แตกต่างจากรูปแบบการจัดการศึกษา ในภูมิภาคอื่นของประเทศ เนื่องจากโรงเรียนมีการจัดการศึกษาและมีวิธีดำเนินงานตามหลักศาสนาอิสลามมีวัฒนธรรมและค่านิยมตามบริบทของชุมชนและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2550 : 8)

ถึงแม้ว่าโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจะได้รับความนิยมจากประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างมาก อันเนื่องมาจากสาเหตุเกี่ยวกับบริบททางสังคมวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของพื้นที่ แต่คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามอยู่ในระดับที่ต้องเร่งปรับปรุงแก้ไข อันเนื่องมาจากปัญหาด้านการบริหารจัดการโรงเรียนและปัญหาด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน (มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 2549; อ้างถึงใน นิโนวาลย์ ปานากาแซ็งแมงกาจิ, 2551 : 5) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในลำดับสุดท้ายของประเทศ และผลการสอบ O-NET ในภาพรวมต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของภาคใต้ทั้งหมด(สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี, 2558 : ค)

สำหรับการประเมินคุณภาพทางการเรียนของสถานศึกษาในจังหวัดปัตตานี ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยดูจากผลการเปรียบเทียบผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี ปีการศึกษา 2556 กับปีการศึกษา 2557 พบว่า ในปีการศึกษา 2557 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ค่าเฉลี่ยทุกรายวิชาอยู่ที่ระดับ 35.82 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2556 มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าที่ระดับ 0.54 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ค่าเฉลี่ยทุกรายวิชาอยู่ที่ระดับ 26.06 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2556 มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าที่ระดับ 0.74 (สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี, 2558 : ค)

คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี ส่วนใหญ่แล้วไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาโดยไม่ผ่านมาตรฐานที่ 5 เรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน อาจเนื่องจากมีปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาโดยเฉพาะด้านวิชาการของสถานศึกษา ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านชุมชน ปัจจัยด้านครูผู้สอน ปัจจัยด้านอาคารสถานที่ และปัจจัยด้านอุปกรณ์การสอน (อันวารุดดีน ดอเลาะ, 2557 : 85) และมีปัญหาด้านหลักสูตร ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อ เทคโนโลยี การเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล (อาอิติ๊ะ เจ๊ะแว, 2558 : 140 – 146) และมีปัจจัยและสาเหตุหลายๆ ประการ คือ คุณลักษณะของผู้บริหารและครู ทัศนคติของครู ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ขวัญและกำลังใจ สภาพบริบทของโรงเรียน ขนาดของโรงเรียน การบริหารจัดการของผู้บริหาร การใช้งบประมาณด้านการเรียนการสอน การใช้สื่อและวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ และปัจจัยหรือทรัพยากรทางการศึกษาต่างๆ กล่าวโดยสรุปคือการจัดการศึกษาของโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นมาใหม่นั้น ส่วนใหญ่มีความพร้อมน้อยกว่าโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นมานานแล้ว (สำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี, 2559 : ค)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่าประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี จะต้องมีการปรับปรุงอย่างเร่งด่วนและพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีมูลเหตุจูงใจที่จะศึกษาการบริหารงานวิชาการ คุณลักษณะของประชากรและปัจจัยการบริหารในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารและการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารตามทัศนะของบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี

2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยการบริหารของผู้บริหารตามทัศนะของบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย ตำแหน่ง ประสบการณ์และขนาดของสถานศึกษา

3. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารตามทัศนะของบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย ตำแหน่ง ประสบการณ์และขนาดของสถานศึกษา

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารตามทัศนะของบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารตามทัศนะของบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี ดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่บุคลากรทางการศึกษา ประกอบด้วยผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายบริหารวิชาการและครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี ปีการศึกษา 2559 จำนวน 375 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาเนื้อหาตามขอบข่ายภารกิจการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา 17 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการแนะแนว ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กรหน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา ด้านการคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษาและด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

3. ขอบเขตด้านตัวแปร การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปร โดยแยกออกเป็น 2 ตัวแปร คือ ตัวแปรต้น ได้แก่ คุณลักษณะของประชากรและกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ตำแหน่ง ประสบการณ์ และขนาดสถานศึกษา ปัจจัยการบริหาร 4 ด้าน ประกอบด้วย บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และการบริหารจัดการ ตัวแปรตาม ได้แก่ ขอบข่ายภารกิจการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา 17 ด้าน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้วิธีการสำรวจ โดยมุ่งศึกษาปัจจัยในการบริหารและการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร เปรียบเทียบปัจจัยการบริหารของผู้บริหาร จำแนกตามตัวแปร ตำแหน่ง ประสบการณ์และขนาดของสถานศึกษา เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร จำแนกตามตัวแปร ตำแหน่ง ประสบการณ์และขนาดของสถานศึกษา และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ตามทัศนะของบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยมีรายละเอียด ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. บุคลากรทางการศึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายบริหารวิชาการและครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี ปีการศึกษา 2559 ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรยามาเน่ (Yamane, 1973 : 1,088; อ้างถึงใน สันติ บุญภิรมย์, 2557 : 55) และใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 375 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับปัจจัยการบริหารกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารตามทัศนะของบุคลากรทางการศึกษา ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) แบบลิเคิร์ท (Likert scale) โดยแบบสอบถาม 1 ชุด มี 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสำรวจรายการเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะแบบเลือกตอบ (Checklist) จำนวน 3 ข้อ ประกอบด้วยตำแหน่ง ประสบการณ์ และขนาดของสถานศึกษา ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยการบริหารจำนวน 40 ข้อ จำแนกตามตัวแปร 4 ด้าน คือ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และการบริหารจัดการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) แบบลิเคิร์ท (Likert scale) โดยกำหนดน้ำหนักคะแนนออกเป็น 5 ระดับ ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนจำนวน 75 ข้อ จำแนกตามตัวแปร 17 ด้าน ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) แบบลิเคิร์ท (Likert scale) โดยกำหนดน้ำหนักคะแนนออกเป็น 5 ระดับ และตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยการบริหาร 4 ด้าน และการบริหารงานวิชาการ 17 ด้าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยขอหนังสือแนะนำผู้วิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานีที่เป็นหน่วยงานต้นสังกัดของบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้อง (Face Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะเก็บเป็นกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 50 คน เมื่อผ่านการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 375 ชุด นำแบบสอบถามที่ได้ มาทำการตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ ดำเนินการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อทราบระดับปัจจัยการบริหารและระดับบริหารงานวิชาการในโรงเรียน

2. หาค่าเปรียบเทียบปัจจัยการบริหารในการบริหารของผู้บริหารตามทัศนะของบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี วิเคราะห์โดยใช้สถิติทดสอบเอฟ (F-test) เมื่อจำแนกตามตัวแปร ตำแหน่ง ประสบการณ์และขนาดของสถานศึกษา และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way: ANOVA) เมื่อจำแนกตามตัวแปร

ตำแหน่ง ประสิทธิภาพและขนาดของสถานศึกษา ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffes test)

3. หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารตามทัศนะของบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี โดยวิธีการวิเคราะห์หสัมพันธ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Moment Correlation)

ผลการวิจัย

1. ระดับปัจจัยการบริหารและการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารตามทัศนะของบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี พบว่า ภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยด้านการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ส่วนการบริหารงานวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านงานนิเทศการศึกษา รองลงมา ได้แก่ด้านการแนะแนว ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น

2. การเปรียบเทียบปัจจัยการบริหารของผู้บริหารตามทัศนะของบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี จำแนกตามตัวแปรตำแหน่ง ประสิทธิภาพและขนาดของสถานศึกษา

2.1 ความคิดเห็นต่อปัจจัยการบริหารของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีตำแหน่งต่างกัน พบว่า ทั้ง ภาพรวมและรายด้านของปัจจัยการบริหารในตัวแปรตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษา คือผู้บริหารกับครูแตกต่างกัน

2.2 ความคิดเห็นต่อปัจจัยการบริหารของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ต่างกัน พบว่า ทั้งภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ด้านบุคลากรที่มีประสบการณ์ระหว่าง 10 – 20 ปีกับบุคลากรที่มีประสบการณ์ 20 ปีขึ้นไป แตกต่างกัน

2.3 ความคิดเห็นต่อปัจจัยการบริหารของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน พบว่า ทั้งภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกัน ยกเว้นปัจจัยด้านการบริหารจัดการ

3. เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารตามทัศนะของบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี จำแนกตามตัวแปรตำแหน่ง ประสิทธิภาพและขนาดของสถานศึกษา

3.1 ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีตำแหน่งต่างกัน พบว่าภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกัน

3.2 ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ต่างกัน พบว่า ภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

3.3 ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายบริหารงานวิชาการและครูที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน พบว่า ภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตร

ท้องถิ่น ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการและด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา โรงเรียนขนาดเล็กแตกต่างกับโรงเรียนขนาดกลาง ส่วนด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กแตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่

4. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารตามทัศนะของบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี พบว่า ภาพรวม มีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวก ในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยการบริหารที่มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการสูงสุด คือปัจจัยด้านบุคลากร รองลงมา คือปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ส่วนปัจจัยการบริหารที่มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการต่ำสุด คือปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์

การอภิปรายผล

1. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารและการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารตามทัศนะของบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ระดับปัจจัยการบริหารและการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารตามทัศนะของบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยด้านการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านงบประมาณ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ส่วนการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศการศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาระยะหลักสูตรท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอันวารุดดิน ดอเลาะ (2557 : 84) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี พบว่าปัจจัยสถานศึกษาและการดำเนินงานวิชาการ ภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก แต่ไม่สอดคล้องกับสัลมาน สะบูดิง (2551 : 3) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียน เอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 พบว่าภาพรวมการแสดงผลพฤติกรรมและการดำเนินงานของผู้บริหารอยู่ในระดับปานกลาง และไม่สอดคล้องกับดวงเพ็ญ ทุกहित (2551 : ค) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายุทธยานี เขต 2 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายุทธยานี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยการบริหารของผู้บริหารตามทัศนะของบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี จำแนกตามตัวแปร ตำแหน่ง ประสบการณ์และขนาดของสถานศึกษา ดังนี้

2.1 ความคิดเห็นต่อปัจจัยการบริหารของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีตำแหน่งต่างกัน พบว่า ทั้ง ภาพรวมและรายด้านของปัจจัยการบริหารในตัวแปรตำแหน่ง

บุคลากรทางการศึกษา คือผู้บริหารกับครู แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพรรณนิการ์ บุญเกื้อ (2551 : 95) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในเขตจังหวัดสระบุรี พบว่าการเปรียบเทียบคุณภาพปัจจัยการบริหารของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในเขตจังหวัดสระบุรี ไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษาและตำแหน่งของบุคลากร

2.2 ความคิดเห็นต่อปัจจัยการบริหารของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ต่างกัน พบว่า ทั้งภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ด้านบุคลากรที่มีประสบการณ์ระหว่าง 10 – 20 ปีกับบุคลากรที่มีประสบการณ์ 20 ปีขึ้นไป แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพรรณนิการ์ บุญเกื้อ (2551 : 95) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในเขตจังหวัดสระบุรี พบว่าการเปรียบเทียบคุณภาพปัจจัยการบริหารของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในเขตจังหวัดสระบุรี ไม่แตกต่างกันเมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษาและตำแหน่งของบุคลากร

2.3 ความคิดเห็นต่อปัจจัยการบริหารของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน พบว่า ทั้งภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกัน ยกเว้นปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพรรณนิการ์ บุญเกื้อ (2551: 95) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในเขตจังหวัดสระบุรี พบว่าการเปรียบเทียบคุณภาพปัจจัยการบริหารของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในเขตจังหวัดสระบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารตามทัศนะของบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี จำแนกตามตัวแปร ตำแหน่ง ประสบการณ์และขนาดของสถานศึกษา ดังนี้

3.1 ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีตำแหน่งต่างกัน พบว่า ทั้งภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพรรณนิการ์ บุญเกื้อ (2551 : ค) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในเขตจังหวัดสระบุรี พบว่าการเปรียบเทียบคุณภาพปัจจัยการบริหารของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในเขตจังหวัดสระบุรี ไม่แตกต่างกันเมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษาและตำแหน่งของบุคลากร

3.2 ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ต่างกัน พบว่า ทั้งภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพรรณนิการ์ บุญเกื้อ (2551 : 95) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในเขตจังหวัดสระบุรี พบว่าการเปรียบเทียบคุณภาพปัจจัยการบริหารของ

โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในเขตจังหวัดสระบุรี ไม่แตกต่างกันเมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษาและตำแหน่งของบุคลากร

3.3 ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของบุคลากรทางการศึกษาที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกัน พบว่า ภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการและด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา โรงเรียนขนาดเล็กแตกต่างกับโรงเรียนขนาดกลาง ส่วนด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กแตกต่างกับโรงเรียนขนาดใหญ่ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรียา วามุ (2553 : 111-112) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานวิชาการของครู ตามทัศนะของครูในโรงเรียนเอกชนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานีพบว่าผู้บริหารในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี ที่มีขนาดสถานศึกษาต่างกันมีระดับการบริหารงานไม่แตกต่างกัน

4. ผลการวิเคราะห์ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารตามทัศนะของบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ภาพรวม มีความสัมพันธ์ทางบวก อยู่ในระดับสูง(.827**) ในทุกปัจจัยการบริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวก ในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความสัมพันธ์กันทางบวก ในระดับค่อนข้างสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยปัจจัยการบริหารที่มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการสูงสุด คือปัจจัยด้านบุคลากร ส่วนปัจจัยการบริหารที่มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการต่ำสุด คือปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับสุรียา วามุ (2553 : 112) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานวิชาการของครู ตามทัศนะของครูในโรงเรียนเอกชนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานวิชาการของครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 และสอดคล้องกับอันวารุดดีน ดอเลาะ (2557 : 85) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี พบว่าปัจจัยสถานศึกษาด้านอุปกรณ์การสอน มีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ปัจจัยการบริหารด้านด้านงบประมาณ คือการพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการจัดทำและจัดหาพัสดุ และด้านวัสดุอุปกรณ์ คือการวางแผนในการจัดหาสินทรัพย์และการทดแทนสินทรัพย์เดิม

1.2 การบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น คือการวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาเพื่อกำหนดจุดเน้นหรือประเด็นที่สถานศึกษาให้ความสำคัญ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับขวัญและกำลังใจของบุคลากรทางการศึกษา

สรุป

การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดปัตตานี ยึดหลักการจัดการศึกษาเชิงบูรณาการ วิถีชีวิต เอกลักษณ์ ความหลากหลายทางวัฒนธรรม ความต้องการของท้องถิ่น และประชาชนที่มีลักษณะเฉพาะ บนพื้นฐานของหลักศาสนาที่เชื่อมโยงกับวิชาสามัญและวิชาชีพ โดยให้มีการบริหารจัดการในลักษณะพิเศษที่แตกต่างจากพื้นที่อื่น การบริหารงานในโรงเรียนจะเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดตามภาระงานนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ปัจจัยการบริหารทั้ง 4 ด้านเพราะถือว่าเป็นกุญแจสำคัญ หรือเป็นสื่อกลางที่ขับเคลื่อนการบริหารจัดการและพัฒนาโรงเรียนไปสู่ความสำเร็จ โดยเฉพาะงานวิชาการของโรงเรียนที่ผู้บริหาร หัวหน้าฝ่ายวิชาการ และครูในโรงเรียนทุกคนต่างคาดหวังเพื่อให้มีประสิทธิภาพ จะเห็นได้ว่าทุกสถานศึกษาต้องการปัจจัยการบริหารที่ดีมีประสิทธิภาพ มาบริหารงานในสถานศึกษาทั้ง 4 ด้านโดยเฉพาะงานด้านวิชาการ

บรรณานุกรม

- การศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี,สำนักงาน. (2558). รายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)ปีการศึกษา 2557. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.o pep.go.th>. [2558, ธันวาคม 10]
- การศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี,สำนักงาน. (2558). รายงานผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ 2558. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.o pep.go.th>. [2558, ธันวาคม 10]
- การศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี,สำนักงาน. (2559). รายงานผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ 2558. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.o pep.go.th>. [2558, ธันวาคม 10]
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2553). คู่มือการประเมินการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : พริกหวาน กราฟฟิค จำกัด.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (2550). แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้คณะกรรมการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จรรณี แก้วเอียน. (2557). เทคนิคการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา กลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติสำหรับผู้บริหารมืออาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 2. สงขลา : ชานเมืองการพิมพ์.
- นินาวาลย์ ปานากาแข็ง แมงกะจี. (2552). คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542). ราชกิจจานุเบกษา. ฉบับกฤษฎีกา. 116 ตอน 74 ก วันที่ 19 สิงหาคม 2542.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2545). ราชกิจจานุเบกษา. ฉบับกฤษฎีกา. 119 ตอน 123 ก วันที่ 19 ธันวาคม 2545.
- เลขาธิการสภาการศึกษา, สำนักงาน. (2552). สภาพการจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้. กรุงเทพฯ : วิ.ที.ซี.คอมมิวนิเคชั่น.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : ครุสภาลาดพร้าว.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ : ครุสภาลาดพร้าว.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553. กรุงเทพฯ : พริกหวาน กราฟฟิค.
- สมคิด บางโม. (2558). องค์การและการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 7 . กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์.
- สุพรรณนิการ์ บุญเกื้อ. (2551). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

- สุรียา วามุ. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานวิชาการของครูตามทัศนะของครูในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม.วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สันติ บุญภิรมย์. (2552). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : บั๊ค พอยท์.
- สันติ บุญภิรมย์. (2553). การบริหารงานวิชาการ. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : บั๊ค พอยท์.
- สันติ บุญภิรมย์. (2553). นวัตกรรมการบริหารการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : บั๊ค พอยท์.
- สันติ บุญภิรมย์. (2557). การวิจัยทางการศึกษาและการวิจัยทางการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : ทริปเพิล เอ็ดดูเคชั่น.
- สัลมาน สะบูดิง. (2551). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2552). สภาพการจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด วี.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น.
- อันวารุดดีน ดอเลาะ. (2557). ปัจจัยสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- อาอีดะ เจ๊ะแหว. (2558). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการอิสลามศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.